

РУБЕН ДАРИО

КАКВО СА ПОЕТИТЕ

Превод от испански: Стоян Бакърджиев, 1967

chitanka.info

Едно време един жрец,
обкръжен от красиви девойки,
обяснявал със гъвкави фрази
какво са поетите.

„Боговете обичат — разказвал —
всички хора, които сънуват
неща и дълбоки, и скрити —
и пеят. Красива и руса
за тях е Венера. А бог Аполон ги дарява
със лира от седем опънати струни.
Всички тайни възвишени
те проумяват. Атос
и гнездото на златния кос
са еднакви пред техния поглед. Почитат
великата вечна Природа;
във гората щурците им пеят,
от лазура ги гледат звездите.
Аз съм чувал, че там, на Олимп,
ги гощават с нектар и амброзия,
че и Юпитер даже с любов ги посреща,
като леко им кима с глава.
Ето, значи, какви са сега боговете
и хората; затова на земята
те имат нечувано щастие — болката
и скръбта ги избягват. Безгрижните погледи
не съзират съдбата нещастна на другите —
никога!“

В този миг към тълпата учудена
и заслушана в тия слова, и замислена
приближил един старец. Той бил
тъй прекрасен, с голяма брада
от сияещи сребърни нишки,
и напомнял прочутия Нестор

със брада разпиляна пред гръцките войни.
По плещите му паднали
гъстите къдри.
Без да вижда, той гледал все пак към безкрая
със слепи зеници.

И продумал: „Когато завършиш словата си, жрецо,
ако искаш да нея пред теб
за великата битка при Троя, води ме в дома си,
нагости ме с трохите от своята трапеза;
вече цял ден гладувам
и езикът ми лепне от глад по небцето.“

Издание:

Рубен Дарио

Песни за живота и надеждата

Подбор и превод: Стоян Бакърджиев

ИК „Народна култура“ С., 1967.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.